

List Prymasa Polski na Adwent 2020

List pasterski Prymasa Polski abp. Wojciecha Polaka na pierwszą niedzielę Adwentu, 29 listopada 2020.

Czuwajcie!

Umiłowani Siostry i Bracia w Chrystusie Panu!

Rozpoczynamy Adwent. Jezusowe wołanie: *uważajcie i czuwajcie* dobrze nas wprowadza w klimat tych dni *oczekiwania i nadziei*. Jak wskazuje papież Franciszek jest to czas dany nam, *abyśmy przyjęli Pana wychodzącego nam naprzeciw, a także po to, abyśmy zweryfikowali nasze pragnienie Boga, abyśmy spojrzeli przed siebie i przygotowali się na powrót Chrystusa*. Trudny czas pandemii, który wciąż przeżywamy, czas zmagania o zdrowie i życie zakażonych, czas trudnych dla nas wszystkich ograniczeń, a także towarzyszące nam niepokoje społeczne, podziały i niezgoda – właśnie ten czas wzywa nas do konkretnych uczynków miłości, do jedności i do świadectwa. Wzywa nas również do odważnej i wytrwałej wiary. *Polega ona jednak nie na tym* – jak tłumaczy nam papież Franciszek – *by wierzyć, że Ty, Jezu, istniejesz, ale na tym, by przyjść do Ciebie i Ci zaufać*. Wierzymy, że nasz Pan, Jezus Chrystus jest z nami. Ufamy Jego słowu. Przychodzimy do Niego, bo wiemy – jak zaświadcza dziś św. Paweł Apostoł – że nie doznamy *braku żadnej łaski* (1 Kor 1,7). On jest z nami i wyprowadza nas z naszych niepokojów i niepewności. Wzywając nas do uwagi i czuwania, przypomina, że przed nami czas odpowiedzialności i wrażliwości, czas nadziei, czas nawrócenia i odnajdywania na powrót dróg do Boga i bliźnich. Czuwając więc, nie chcemy dać się *opanować przez ospałość, przez zniechęcenie, przez brak nadziei czy rozczarowanie*. Nie chcemy tkwić jedynie w lęku i niepewności. Chcemy z ufnością i nadzieją pójść za Jego wezwaniem, odnajdując moc łaski i drogę, po której On sam będzie nas prowadził.

Bóg będzie umacniał was aż do końca

Drodzy Siostry i Bracia!

Wzywając nas do czuwania, nasz Pan, Jezus Chrystus, sam pragnie nas w tym umacniać. *To prawda* – tłumaczył nam w jednej ze swych katechez papież Franciszek – *że jakość życia chrześcijańskiego mierzy się zdolnością do miłości, jak Jezus powiedział: po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali* (J 13,35).

*Jakże jednak możemy praktykować Ewangelię – dopowiedział zaraz papież – nie czerpiąc niezbędnej do tego energii, w każdą niedzielę, jedna po drugiej, w niewyczerpalnym źródle Eucharystii. W rozpoczynającym się wraz z Adwentem nowym roku liturgicznym i duszpasterskim pragniemy jeszcze lepiej zrozumieć słowa Jezusa: *Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba* (J 6,32). Sprawowanie *Pamiętki Pana* i nasz udział w Mszy świętej jest okazją, aby *spotkać zmartwychwstałego Pana, czy raczej pozwolić, aby On nas spotkał, aby słuchać Jego słowa, karmić się przy Jego stole i w ten sposób stawać się Kościołem, czyli Jego Mistycznym Ciałem żyjącym dziś w świecie* (papież Franciszek). Wiemy i boleśnie doświadczamy, że z powodu koniecznych obostrzeń sanitarnych, nie wszyscy możemy brać udział w naszych kościołach w niedzielnej Eucharystii. Możemy jednak, a wręcz powinniśmy, korzystając z łączności telewizyjnych, radiowych czy internetowych, w ten właśnie możliwy dla nas sposób modlić się z Kościołem sprawującym Eucharystię i przeżywać duchową łączność ze wspólnotą zgromadzoną na Świętej Wieczerzy. Bardzo Was jeszcze raz proszę, *Siostry i Bracia*, aby w tym świętym dniu gromadzić się w naszych domach i rodzinach na modlitwie, w imię Pana, słuchając Słowa Bożego i podtrzymując pragnienie Eucharystii. *Kiedy to tylko możliwe – przypomina nam Kościół – trzeba nam powrócić do Eucharystii z oczyszczonym sercem, z odnowionym zdziwieniem, z mocniejszym pragnieniem, by spotkać Pana, trwać przy Nim i przyjąć Go.* Dlatego wszyscy, którzy korzystacie z dyspensy od uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii, przyjmijcie ten czas pandemii i związane z nim ograniczenia *jako czas postu eucharystycznego, służący z pożytkiem temu, byśmy na nowo odkryli żywotne znaczenie, piękno i niezmierną wartość Eucharystii.* Ona przecież buduje Kościół, jest źródłem Jego życia i mocy.*

Wszyscy jesteśmy dziełem rąk Twoich

Umiłowani w Panu!

W tegorocznym Adwencie, ze względu na wspomniane ograniczenia, nie wszyscy będziemy mogli wziąć udział w *Mszach świętych roratnich*. Postarajmy się jednak, aby był to czas wspólnej, rodzinnej modlitwy. Zachęcajmy do niej nasze dzieci i młodzież. Niech towarzyszy nam w naszych rodzinach Słowo Boże, które odczytywane codziennie, prowadzi nas będzie drogą adwentowego czuwania. W bardziej osobisty niż dotychczas sposób zaangażujmy się w przygotowanie bożonarodzeniowego żłóbka. Niech modlitwa przy nim w Boże Narodzenie zjednoczy nas wszystkich i otworzy szerzej nasze serca i nasze rodziny Temu, który do nas przychodzi. Przychodzi jako dziecko przypominając nam o świętości i nienaruszalności ludzkiego życia od poczęcia aż do śmierci. Przychodzi jako dziecko ucząc nas szacunku i troski o dzieci i ich rodziny, zwłaszcza te, które przeżywają tak trudne doświadczenie niepełnosprawności dziecka. Pamiętajmy o nich i angażujmy się w

konkretną pomoc, choćby poprzez wsparcie Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom, które od lat wspomaga i niesie nadzieję tysiącom dzieci z potrzebujących rodzin. W inny niż dotychczas sposób przeżyjemy również tradycyjne odwiedziny duszpasterskie czyli kolędę. Pandemia nie pozwala na wizyty księży w naszych domach. Dlatego bardzo proszę kapłanów, aby zapraszali na Msze święte do kościoła w poszczególne dni tygodnia mieszkańców danej ulicy czy wioski i w ten sposób, razem ze wszystkimi zgromadzonymi, modlili się o błogosławieństwo dla ich rodzin. Zanieśmy je wraz z modlitwą do naszych domów. Bądźmy szafarzami tego błogosławieństwa dla naszych najbliższych. Pamiętajmy, że Adwent to czas *czuwania*, a więc także uwagi okazywanej naszym krewnym i sąsiadom, zwłaszcza starszym, cierpiącym i samotnym. Jeśli to tylko możliwe, zachowując konieczne bezpieczeństwo, przychodźmy im z pomocą. Zainteresujmy się nimi. Nawet jeden telefon czy sms może przynieść wiele pociechy i dodać odwagi. Wiemy też, że z uwagi na pandemię przedłuża się nasze oczekiwanie na beatyfikację Sługi Bożego Stefana Kardynała Wyszyńskiego i zapowiedziane już w ubiegłym roku nawiedzenie naszej archidiecezji gnieźnieńskiej przez kopię Cudownego Obrazu Jasnogórskiego. Niech to wydłużone oczekiwanie na naszą Matkę i Królową nadal wypełnia modlitwa, zwłaszcza w pierwszą sobotę miesiąca, zanoszona z nadzieją, że Jasnogórska Pani znajdzie w nas wszystkich serca gorejące miłością i zdolne do tego, aby przyjąć to wszystko, z czym Ona do nas przychodzi. Czas zaś, który dzieli nas od spodziewanej w przyszłym roku beatyfikacji Sługi Bożego Stefana Kardynała Wyszyńskiego przyjmijmy jako jeszcze jedną sposobność do poznania życia i nauczania Prymasa Tysiąclecia.

Siostry i Bracia!

Zwracając się do Was wszystkich na początku Adwentu chciałbym jeszcze raz wyrazić moją serdeczną pamięć i zapewnić, że wszyscy jesteście codziennie obecni w mojej modlitwie. Braciom w Chrystusowym Kapłaństwie przesyłam słowa jedności i wdzięczności za wszelkie dobro, jakie w tych trudnych miesiącach tak odważnie i wielkodusznie czynią. Niech nasza świętość i gorliwość będzie odpowiedzią na dramaty i zranienia, które mają miejsce we wspólnocie Kościoła. Wiem, że z niepokojem stawiacie sobie wiele pytań, zwłaszcza o dzieci i młodzież. Wiem również, że w różnoraki sposób, także za pośrednictwem mediów społecznościowych, staracie się kontakt z młodymi podtrzymać. Pragnę Was w tym z całego serca wesprzeć i zachęcić. Bądźcie z nimi, gdyż niespokojny i pełen dylematów czas, który przeżywają domaga się Waszej obecności i waszego świadectwa. Proszę także Was młodzi z różnych młodzieżowych grup duszpasterskich: KSM-u, Oazy, LSO i innych, bądźcie w tym czasie wsparciem dla Waszych koleżanek i kolegów, którzy w zawirowaniach współczesnego świata szukają autentycznych świadków Ewangelii. Przełamujcie podziały, szukajcie pokoju i zgody, dając świadectwo Waszej wiary. W codziennej modlitwie różańcowej przed

Najświętszym Sakramentem proszę o siłę i wytrwałość dla wszystkich lekarzy, pielęgniarek, pracowników służby zdrowia i wolontariuszy, a także sióstr zakonnych i świeckich w domach opieki społecznej i wszystkich, którzy w tym trudnym czasie troszczą się o ubogich i bezdomnych, którzy w szpitalach i hospicjach z oddaniem i niekiedy ponad siły czuwają przy łóżkach naszych chorych sióstr i braci. *Bogu dziękuję wciąż za was!* Dziękuję za Wasz trud i gotowość w miłości.

Łaska i pokój, Siostry i Bracia, od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, niech będą z Wami wszystkimi i w tym adwentowym czasie nadziei rodzą pokój i miłość w Waszych sercach oraz pozwolą wołać z radością: *Marana-tha! Przyjdź Panie!* Z serca Wam błogosławię i proszę Was wszystkich serdecznie o modlitwę za mnie.